

Bilag 3

Justitsministeriets notat om samarbejde, opgavefordeling og udveksling af oplysninger mellem statsamter og kommuner i sager om samvær og forældremyndighed**1. Indledning**

Dette notat beskriver samarbejdet, opgavefordelingen og muligheden for udveksling af oplysninger mellem statsamter og kommuner i sager om samvær og forældremyndighed. Der redegøres særskilt for disse forhold, når børn er anbragt uden for hjemmet.

Notatet tager primært sigte på samværssagerne.

2. Samvær*2.1. Statsamternes og kommunernes opgaver i sager om samvær*

Statsamtet.

Statsamtet træffer efter § 17 i lov om forældremyndighed og samvær efter ansøgning afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kan fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed. Afgørelsen træffes efter, hvad der er bedst for barnet.

Samværssager er ansøgningssager, og statsamtet har derfor ikke kompetence til selv at rejse en samværssag.

Statsamtet har ikke tilsynspligt over for barnet, når der er truffet en afgørelse om samvær, men kan som vilkår f.eks. bestemme, at samværet skal foregå under overvågning. Efter § 17, stk. 2 og 3, i lov om forældremyndighed og samvær kan statsamtet endvidere efter ansøgning fra bopælsforælderen ophæve eller begrænse samværet, f.eks. hvis samværforælderen ikke er i stand til at tage sig forsvaret af barnet.

Kommunen.

Kommunen har ikke kompetence til at træffe afgørelse om samvær.

Kommunen skal således respektere aftaler og afgørelser om samvær, jf. dog afsnit 2.2. om børn anbragt uden for hjemmet.

Derimod har kommunen efter § 6 i lov om social service pligt til at føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år lever. Kom-

munen kan i den forbindelse bl.a. yde støtte til de børn, der har behov for det.

Denne tilsynspligt er generel og gælder også, når børn er omfattet af en samværsordning, hvad enten ordningen er aftalt mellem forældrene, eller statsamtet har været inddraget i udformningen af den.

Tilsynspligten indebærer bl.a., at kommunen skal være opmærksom på, om et barn – også et barn under samvær – har behov for støtte. Bliver kommunen opmærksom på et eventuelt behov herfor, har kommunen pligt til at undersøge forholdene nærmere. Normalt vil kommunen indhente oplysninger fra barnets forældre.

Har barnet problemer, og vurderer kommunen, at problemerne helt eller delvis kan skyldes samværsordningen, har kommunen bl.a. mulighed for at yde forældrene vejledning. Vejledningen kan bl.a. være en anbefaling om, at der gennemføres ændringer i barnets hverdag som f.eks. at ændre en aftalt samværsordning eller vejlede om muligheden for at søge statsamtet om ændring af samværet.

Kommunen kan samtidig træffe afgørelse om at tilbyde foranstaltninger efter § 40 i lov om social service som f.eks. at udpege en personlig rådgiver eller fast kontaktperson for barnet, yde familiebehandling eller anbringe barnet uden for hjemmet.

2.2. Særligt om børn anbragt uden for hjemmet

Selv om et barn anbringes uden for hjemmet, bevarer *statsamtet* kompetencen efter lov om forældremyndighed og samvær til at træffe afgørelse om samvær, men samværsretten kan reguleres eller midlertidigt ophæves af kommunen.

Søges der om ændring af samværet i en sag, hvor barnet er anbragt uden for hjemmet, vil statsamtet normalt altid indhente en udtalelse fra kommunen, inden afgørelsen træffes, jf. afsnit 2.3.

Kommunen skal efter § 57, stk. 1, i lov om social service sørge for, at forbindelsen mellem